24ՐԴ ՏԱՐԻ, ԹԻՒ 6550 — 24 ՅՈՒԼԻՍ 1907 — ԵՐԵՔՇԱԲԹԻ — 26 ՃԷՄԱԶԻ-ԻԻ-ԱԽԻՐ 1325 — 6 AOUT 1907 — 24me année № 6550

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

10 ՓԱՐԱ — 10 PARAS

«ԱՐԵՒԵԼՔ»
ՏԷՐ ԵՒ ՏՆՕՐԷՆ
ԳԱՐԵԳԻՆ ՊՕՅԱՃԵԱՆ
Կ. ՊՈԼԻՍ, ԳԱԼԱԹԻԱ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐԸ

Կ. ՊՈԼՍՈՑ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ	80	Ղրս
» » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ	45	»
ԴԱՒԱՌՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ	105	»
» » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ	60	»
ՕՏԱՐ ԵՐԿԻՐՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ ՏԱՐԵԿԱՆ	35	Ֆրհ.
» » » ՎԵՑԱՄՍԵԱՅ	20	»

ԹՂԹԱՏԱՐԻ ԳԱԻԱՌԸ ՄԵՐ ՎՐԱՅ

آره‌وِلك

ارمنیجه یومی و سیاسی غزته

صاحب امتیازی قره‌کین بویه‌جیان

درعلیه غلطه

"ARÉVELK,"
JOURNAL ARMÉNIEN
Directeur-Propriétaire
KARÉKIN BOYADJIAN
Cons|ple, Galata

Ռ. Յ. ՊԷՐՊԷՐԵԱՆ

Այս խոթագրին տակ՝ հանգուցեալ Դաստիարակ-Գրագէտի անձին ու գործին ուսումնասիրութեան նուիրուած յօդուածները չարքը սկիզբ առած էինք ընդհատել զազուումներու պատճառաւ։ Այժմ նկատումէ անկախ և այժմ կերպով անդառնալի այդ ուսումնասիրութիւնը ամբողջացնելու համար երկու յօդուածներ ալ կան, զորս կուտանք Արեւելքի ընթերցողներուն։

Եւ որովհետեւ ընդհատումը բաւական երկար եղաւ, կարծենք թէ օգտակար պիտի ըլլայ նախորդ յօդուածներու յիշատակութիւնը՝ ընթերցողներու յիշողութեան օգնելու համար.

Ա.— ԻՐ ՆԿԱՐԱԳԻՐԸ (Արեւելք թիւ 6482)
Բ.— ԻՐ ՓԻԼԻՍՈՓԱՅՈՒԹԻՒՆԸ (Թ. 6484—86)
Գ.— ԻՐ ՎԱՐԺԱՐԱՆԸ (Թ. 6492—93 եւ 95)
Դ.— ԻՐ ԳՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ (Թ. 6501—503)

Իսկ այս անգամ՝

Ե.— ԻՐ ՀԱՍԱՐԱԿԱԿԱՆ ԿԵԱՆՔԸ

Ձիշդը խօսելու համար, Պէրպէրեան իսկապէս չունեցաւ հասարակական կեանք։ Դաստիարակութիւնը, իր ամէնէն սիրելի գործն ու զաղումը, եղաւ իր հասարակական կեանքին ուշադրաւ կողմը. իսկ իր գործունէութիւնը Պարիզաբնակի վարչական շրջանակներուն մէջ, ուր պիտի կրնար երեւան բերել իր հասարակական անձի կարզոլութիւնները, չատ կարեւորութիւն չունեցաւ։ Իր նկարագիրը յայտնապէս արգիլք մըն էր իրեն՝ վարչական յաղորդութիւններու համար։ Հաւատակ իր խօսելու ժանեակող գրելու սենդոտ յարմարութիւններուն՝ Պէրպէրեան չէրցաւ, զոր օրինակ, Սահմին փաշային, Նալբեանի և ուրիշներու պէս դիրք մը չունել իրեն՝ Պարիզաբնակի ժողովուներուն մէջ։ Տարակոյս չկայ որ Պէրպէրեան ծանրապէս բեռնաւորուած իր Վարժարանին հոգերով, առանց ժամանելու իր Նկարագիրն ալ, պիտի չկրնար չունել հասարակական չեշտուած կեանք մը։ Այս պատճառաւ, մեր Դաստիարակ-Գրագէտը մնաց իր կալուածին մէջ, և անկից դուրս իր ըրած ծանգութիւնները, ինչպէս ոմանք դիտել տուին, թերեւս նոյն իսկ վնասակար եղան իր Վարժարանին համար, թէեւ պէտք է խոստովանիլ, որ իբր անդամ վարչական ժողովներու կամ Տօրնուրդներու և Ծանձնաժողովներու՝ մեծապէս օգտակար եղաւ այն ինդիրներուն մէջ, որոնք դաստիարակութեան և կրթութեան կը վերաբերէին։ Բայց կարելի չէ որոշ գնահատում մը ընել իր գործունէութեան այն մասին արդիւնքներուն վրայ, զորս կ'ուզէր քաղել անշուշտ՝ երբ կը գրէր ու կը քննադատէր եկեղեցական-վարչական գործերն ու անձերը։

Մեր մէջ՝ եկեղ.-վարչական, կրթական գործերու հանդէպ Մամուլի դերն ու ազդեցութիւնը կընայ հետաքրքրական ուսումնասիրութեան նիւթ մը ըլլալ, ցոյց տալու համար թէ ինչ են և ինչ եղած են իրողութիւնները ըստ ինքեան և թէ Մամուլը ինչչափ անաչառ եղած է ատոնց մասին։ Պէրպէրեանի հասարակական կեանքը, որ մասնաւորապէս կը պատկերանայ Մարդիկ եւ Իրք մէջ, Մամուլի այն չրջանին կը վերաբերի, ուր մարդիկ և իրք հիմակուընչ աւելի անշահախնդիր էին կամ թէ այնպէս կը թուի մեզ. բայց գրոյնները նկարագիրը, որչափ ալ քնաւսական տարբերութիւններով օժտուած, սակայն զերծ եղած են բռնոյական սորուներութիւններէ։ Արդէն հասարական կեանքի վերաբերեալ եկեղեցական-վարչական և կրթական խնդիրներ, որոնց չուրջը կը դառնան չարունակ Պէրպէրեանի պէս անձեր, կարելի է ըսել որ անբնդունակ եղած են լրագրողական զեղծումներու։

Պէրպէրեան՝ իբր հասարական անձ՝ թէև խիստ իր դատումներուն և հրապարակագրին ակնարկներուն և նկարագրութիւններուն մէջ, բայց միշտ պարկեշտ է իր չափազանցութիւնները գրչի թռիչքներուն և իր հռետորական մչակում միտումներուն պէտք է վերագրել։ Ինքը անուններու հետ գործ չունի՝ երբ կ'ուզէ զոր օրինակ, քննադատել եկեղեցականութիւնը, բայց թափանցիկ են իր նկարագրութիւնները։

Պէրպէրեանի հասարական կեանքի ամէնէն գեղեցիկ արդիւնքը պէտք է համարել Կազմակա-կանոնագիրը և Կարոս Ուսուցչաց Օգնութեան Սնտուկին հաստատութիւնը։

Թուրքիոյ Հայոց ընդհանուր կրթական գործը, որչափ գիտենք, մանկավարժական կամ գիտական ծրագրի մը կամ օրէնքի մը վրայ հիմնուած չէր 25-30 տարիներ յառաջ։ Հ. Իփէկեան կանք սուսա կրթական օրէնսդրութեան մեր մէջ։ Նշանաւոր մանկավարժը, ճամբորդութիւններ ըրաւ Զուիցերիա, և «այդ ճամբորդութեան մէջ, կ'ըսէ Պէրպէրեան, իր ամբողջ տեղեկութեանց և ստացած զարգացման արդիւնքն եղաւ կրթական օրէնսդրութեան մը հաստատութիւնը, զոր բաւական կարի եւրոպական թուացաւ, և որ ցարդ չէ ստացած օրինաց ոյժ։ Թերեւս առաջիւ այդ ծրագիրը իւր ամէն մասերով հաստատուած չէրնի մեր դպրոցներու կազմական դրութեան, բայց նա արդիւնք է քաղաքական ազատութեանց, երկար ազբատնալութեան ու անխոնջ ուսումնասիրութեան, և թէեւ իր ամբողջութեամբն կարելի չէրնի գործադրութեան մէջ դնել՝ օր մը ազգ. կրթութեան բարերարել օրէնսդիրք պիտի կրնան լիաբուն քաղել անոր մէջէն ու առաջնորդուիլ անոր տուած լոյսերէն» (Մարդիկ և Իրք, էջ 70-71)։ Հարկաւ նոյն ինքն Պէրպէրեան ամէնէն փորձ կրթական օրէնսդիրը, պիտի կրնար օգտուիլ Իփէկեանի այդ «գլուխ-գործոց»էն և տալ Թրքահայոց Կազմա-կան-Կանոնագիրը Ազգային Նախնական Կրթութեան (ապ. Ն. Ձ. Աբամեան, 1893.) և ԱԶԳԱՅԻՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆԱՑ ԿՐԹԱԿԱՆ ԾՐԱԳՐԻՆ Մանկապարտեզի և Տարրական նախակրթարանի մասը, որ հրատարակուեցաւ 1897ին Տօքթ. Վ. Ճ. Թորգոմեանի նախաձեռնութեամբ Ուսուցչական Տորնրդոյ առենապետութեան առեն։

Պէրպէրեան չերմապէս կը փափաքէր Վարժապետանոցի մը և Ազգ. կեդր. Վարժարանի մը հաստատութեան։ Շատ առիթներ ունեցած է ակնարկութիւններ ընելու այս չատ կարեւոր հաստատութեանց մասին։ Տարակոյս չկայ որ իբր Դաստիարակ ամէնէն աւելի ինքը պիտի ըմբռնէր Վարժապետանոցի մը անհրաժեշտ պէտքը։ Բայց գաղափարը միշտ մնաց չատագովեալ գաղափար մը, և ինքը չկրցաւ տեսնել եթէ ոչ Վարժապետանոցի մը հաստատութիւնը, գէթ անոր մօտ բանի մը գործնական ձեռնարկը։ Չեմ գիտեր թէ մենք բախտաւոր պիտի ըլլանք տեսնելու զայն. վասն զի օր մը կը սասկանան ուսուցանելու արուեստին պայմանները և չենք չնորհք ուսուցիչներ, այլ թէ կին, չատ քիչ են ազգին մէջ՝ ըլլայ հոս, ըլլայ գաւառները։ Պէրպէրեան մանկավարժական հրատարակութիւններով ուղղ հոգալ այս պէտքը, մանկավարժական ՄԱՍՍՈՎ։ Կը փափաքէր որ Ուսուցիչական Մոթնուրդը միչտ ունենայ իր պաչտօնական մանկավարժական թերթը։ Ինքը գործադրեց իր փափաքը, բայց աւուական չեղաւ։ Կրթական խնդրին չուրջ իր ըմբռնումներն ու գաղափարները, որ սրիւ յօդուածներով յայտնուած էին, Դպրոց եւ Դպրութիւն գեղեցիկ և լեցունչ հատորին ամէնէն աւելի աչխատուած մասը կը կազմեն հիմա։

Կեդրոնական Վարժարանին հաստատութեան համակիր էր բոլորովին, առանց նկատելու թէ ինչքն երկրորդական Վարժարան մը հիմնուելն էր ու Տէրը, նոյնպիսի Վարժարանի մը հաստատութիւնը կը չատագովէր, և ինչպէս կը վկայեն ականատեսներ, Պէրպէրեան կարելի եղածին չափ օգնած է որ Ազգ. Կեդր. Վարժարանը հաստատուի և կազմակերպուի։ Իր ձեռնհասութիւնը չատ օգտակար եղած պիտի ըլլայ անչուչտ, քանի որ փորձառու Դաստիարակի մը ձեռնհասութիւնն էր այդ։ 1883 տարւոյ վերջ ըսած իր խորհրդածութիւններուն մէջ որպէս մտրմտքուած մը կը գրէ. «Գէթ Կեդրոնական վարժարանն հիմնուած տեսնէինք» (Մարդիկ եւ Իրք, էջ 81), իսկ 1884 Հոկտ. 31, Ներսէս Պաղրիարքի վերջ հիւանդ իր նչանակելի ներքոյին մէջ կ'ըսէ. «Իւր վերջին հայեցուածք չկարողացան տեսնել հաստատուած Կեդրոնական վարժարանն, որոյ գաղափարն մին էր իւր ամէնէն աւելի գգուած կրթասիրական գաղափարներէն և որոյ վերայ դեռ կը խորհէր իւր մահուին մէջ՝ մահամերձ» (Անդ, էջ 162)։ Պէրպէրեան համակիր մնաց մինչեւ վերջը կեդր. Վարժարանին, քննադատելով հանդերձ զայն։ 1890ին, երբ Վարժապետանոցի սկզբնաւորութիւնը Կեդրոնականի մէջ ընելու զրոյները ելան, Պէրպէրեան ըսաւ. «Պէտք է որ փոյթ ունենան (Ուսումնական Խորհուրդը) Ազգին մէջ հաստատել ասլու վարժապետական ընտիր գործոց մը՝ որ չի կրնար ըլլալ անչուչտ Վանաքիոյ Կեդրոնական վարժարանին, որոյ անորոշ և բնութիւնն» (Դպրոց եւ Դպրութիւն, էջ 15)։

Կ'արժէ նաեւ յիչատակել իր խոհի եւ ծաւոմի հասոյթին Դպրոցական որքանոցին, իսկ իր «Առաչին գիրք գաղղիերէնի ի նպատ բարգմանութիւն» դասագիրքին նպատակ Ճանձնաժողովին նուիրումը, իր այս առթիւ Գ.րդ տպագրութեան արժանացաւ։ կազելի չէ մոռնալ ձրիավարժ գիչերօթիկները իր Վարժարանին մէջ։

Ամենք յիչատակելի իրողութիւններ են անոնք մեր կեանքին մէջ, որ թէեւ զուտ դաստիարակութեան և գրականութեան նուիրուած, բայց ձգտած է հասարակական նչանակութիւն մըն ալ ունենալ, և առանց հասած է իր նպատակին, Դաստիարակ-Գրագէտի մը կեանքին ամէնէն հնարաւոր պայմաններուն մէջ։

Պէրպէրեան իբր փաստն դէմքը Թուրքիոյ Հայոց կրթական աչխատասիրութեան, և նոյն իսկ միակը իր գործին և ըմբռնումներուն կողմէն, եղաւ ո՛չ միայն Դաստիարակ-Գրագէտ մը, այլ նաեւ ոահվիրայ մը, որ անպատուած ուսուցչութեան համար ինքնաճանաչութեան նոր չաւիղը գծեց, որպէս զի վարժապետը գերծ ըլլայ աղաչութեան և թաղականութեան քմայքներէն, որպէս զի ուսուցիչը իբր արհեստ կարեւոր անդամը հասարակութեան՝ մուտ գործէ հասարական կեանքի մէջ, որպէս զի դաստիարակը գիտակցութիւնը ունենայ իր իսկ գործին և իր արժանիքին և չընկրկի իր ասպարէզին մէջ ցցուող խոչընդոտներու և դժուարութիւններու առջեւ։

Թերեւս մեր ուսուցիչներէն քիչեր և չատ քիչեր միայն կը ճանչեն իրենց ազգային պաչտօնակցին գործունէութեան նչանակութիւնը, և չատեր, որ ամէնէն աւելի պէտք ունէին իրենց հետ միեւնոյն միջավայրի մէջ ձլած, ծագած այդ Դաստիարակ-Գրագէտի կեանքը սերտելու, անխոթի եղան բոլորովին, և կը պաչտօնավարեն դեռ ա՛յն մտաւոր մակարդակին վրայ, զոր Պէրպէրեան ինքնօրէն ոյժով ու իմաստութեամբ կոխոտեց։

Բան իս չատ բան կ'արժէ Պէրպէրեանի այս գործոյը՝ դէպի ուսուցիչներու հասարական կեանքի բարձրացումը։ Կարելի է ըսել, որ Պէրպէրեան հանրային նչանակութիւն ունեցող յաղորդութիւն մը ձեռք պիտի կրնար բերել՝ եթէ իր ձգտումներով ոգեւորուած ուսուցիչներ ունենար իր չուրջը— «Մեծ գործաւոր մ'է ան. վարժապետը. կը կռէ, կը դարբնէ անդուլ. ինչ է կռածը, ինչ է դարբնածը.— միաք և սիրտ կը կռէ, ալինու գաղափարներ և զգացումներ կը դարբնէ։ Կոչտ, ածուխ, մթին է հոգին՝ երբ կ'ներքայ նորա ձեռքին մէջ. աստուածային է գեղափայլ՝ երբ գործս կ'ելնէ անտի» — (Մարդիկ եւ Իրք, էջ 270—271)։

Իր պաչտօնին այնչափ պատուաւոր և բարձր ըմբռնումը կը մեծցնէ Պէրպէրեանը և ցոյց կուտայ թէ ինչ ոգեւորեալ նուիրում ունէր ան հասարական կեանքի մէջ, հոն սակայն կրցածը միայն ընելու համար. իր կրցածը միայն, այո՛, որ եթէ իրապէս հասարական չէ, բայց նչանակելի է իր հասարական ձգտումներով և արդիւնքով ալ, որ պատուաբեր է։

ԱՌՈՂՋԱՊԱՀԻԿ ՆՕԹԵՐ

ՄԱՍՆԱԳԻՏԻ ՄԸ ԽՐԱՏՆԵՐԸ (*)

Ձարաարարուեսը որ առողջապահութեան աւելի սովորութիւնները ուսումնասիրելով ի վաճառհանած է ան-

(*) Շար երեկ թիւէն և վերջ,

պարունք՝ չատ պիտի դիտուի ամէնուն կողմէ։

—Ինչո՞ւ համար այդքան կանուխ կը մեկնիք։

—Մայրիկը վաղն առաւ կանուխ ճամբայ պիտի ելլէ։

—Ճամբորդութի՞ւն կատարելու հաւ մար։

—Այո՛։

—Աւանիկ ձեզի։

—Այո՛։

—Ո՞ւր կ'երթայ, եթէ անգաղանաց պատութիւն չըլլայ հարցնելս։

—Բարիզ։

—Ձեր մայրը Բարիզ կ'երթայ, գուչեց Մարքօ ուրախութեամբ։

—Ինչո՞ւ համար այդքան հաճոյք կը պատճառէ ձեզի։

—Առանուանն ուրիշ օր բացակայ պիտի ըլլայ։

—Թերեւս։

—Ուրիմն վարժուհիին հետ դուրս պիտի ելլէք։

—Չէ՞ք ուզեր որ առանձին ելլեմ։

—Միեւնոյն բանն է։

—Օ՜հ, Մարքօ...

—Այո՛, միեւնոյն բանն է, քանի որ անմիտ և զմայլելի փախուստ մը կ'առաջարկեմ ձեզի։

—Չեմ անսար։

—Այո՛։

— Աւտիկ մայրս, ըսաւ Պէրանժէր, փուքացնելով քայլերը։

Մարքօ չարժուժ մը ըրաւ։

—Եւ կամ տասը տարի, յարեց Պէրանժէր, այս անգամ խորամանկ չարաճճիութեամբ։

—Եւ կամ հարիւր տարի, գուչեց Մարքօն, զուարճութիւն կեղծելով։

Այդ պաչտելի էակը մանկական անդորրութեամբ առգրուած հոգի մը ունէր տակաւին։ Անգութ բան մը պիտի ըլլար անոր ցոյց տալ կեանքի հարցերու բիրտ լուծումները։ Ինչ մը առենէն իրագնկ պիտի ըլլար անոնց։ Քանի որ պայքարը անխուսափելի պիտի դառնար, Սթեափանները ուրու այդ յաղորդը ինքնիրեն որոչում կուտար մաքառիլ։

Լաւագոյն չպիտի ըլլար, եթէ աւելի կանուխ կատարուէր այդ ամանութիւնը։

Հինգ տարուան ջանքերէ, համբերութենէ, դիւցազնական անձնազոհութենէ յետոյ, կոմսուհին զինաթափ ընելու համար, Մարքօ միչտ նոյն անողոք կինը կը գտնէր իր առջեւ։

Լ՜հ, ուրեմն, աւելի առաջ պիտի հրթռը։

Պէրանժէր կը զգար թէ չղագրգիռ և նոյն իսկ քիչ մը չարձակողական դարձած էր Մարքօ առ Սթեափան։

Նորատի աղջիկը հառաչանքով ըսաւ.

— Մարքօ, Մարքօ, պէտք չէ չար ըլլալ։

—Ե՜ս, չա՜ր...

—Այո՛... Չեմ հանդուրժեր որ դուն մտածում մը ունենաս հէգ մօրս նկատմամբ։

—Ձեր մայրը ինձի համար այն կինն է զոր ամէնէն աւելի կը յարգեմ ու կը հիանամ իր վրայ...

—Անցեալին վրայ կը խօսիք։

—Ներողութիւն անցեալին վրայ կը դառնայ։ Նոյն իսկ այդ զգացումներն ունենալ չեղոյլատրեց ինձի։

—Չէ՞ք գիտեր որ չատ դժբախտ է ան։

—Ձեզի ըսա՞ւ միթէ։

—Ոչ, բայց կը զգամ։

—Աւելի պատճա՞ռ մըն է որ դուք ալ տառապիք, աղջիկս։

—Մարքօ։

Ջղաձիգ փոքր ձեռք մը սեղմեց երիտասարդին թեւը։ Օ՜հ, Պէրանժէր չէր ուզեր իր սիրած մարդուն բերնէն լսել այն նողկալի փաստերը զոր հաղիւ կը յաղողէր լռեցնել իր մէջ։

—Մարքօ, գաղտնիք մը պիտի վըստահիմ ձեզի, եթէ խոստանա՞ք...

—Եթէ խոստանա՞մ...

—Նկատի կենալու։

—Ի՞նչ ըսել կ'ուզէք։

—Լաւ գիտէք թէ ի՞նչ ըսել կ'ուզեմ։ Բացարձակ կերպով չընդդիմանալ մօրս և ոչ ալ անոր կամքին վրայ ճնշելու փորձ ընել։

—Որո՞ն կողմէ։

—Այն բարձրատեսիլն կնոջ կողմէ, որ քիչ մը առաջ ձեզի հետ խօսեցաւ... Նաև հօրս և ուրիշ ոեւէ անձի միջոցաւ։

—Այդ բանը ձենէ հրաժարելու համարժէք պիտի ըլլար։

—Ձեզի չեմ ըսեր թէ այդպիսի նչանակութիւն մը կ'ունենայ նամանորհակ ընթացք մը։

— Ներողութիւն, Պէրանժէր, բայց ինչ բանի բանի վրայ դրած էք յոյսերնիդ։

—Թէ մայրիկը ինքնին պիտի փոխէ իր տուած որոչումը։

—Նչան մը տեսա՞ծ էք։

—Այո՛։

—Տեսնենք ի՞նչ նչան է։

—Ես ալ ատ պիտի ըսէի ձեզի... Այդպիսի նչան մը երեւան հանեցի... Բայց նախ կը յիչե՞ք թէ...

Երկու սիրահարներուն խօսակցութիւնը ընդհատուեցաւ յանկարծ, որովհետեւ պարող զոյգերը կանգ առած էին, վալսը վերջացած ըլլալուն համար։

Նուագախումբն ալ դադրեցաւ նուագելէ։

Սթեափա դուքսը պարտէր կոմսուհիին քով առաջնորդել իր աղջիկը։

—Օ՜հ, մրմնջեց Պէրանժէր, ալ ես չպիտի կրնանք խօսիլ իրարու հետ։

—Ուրիշ վալս մըն ալ պարելու չնորհը չպիտի՞ ընէք։

— Կարելի չէ։ Կանուխ պիտի մեկնինք և երբ երկրորդ անգամ միասին ժողովուած Թարախը կարենայ անհիւանդ դարձնել վազել, Թարախի քայքայիչ զօրութիւնը տակի Թմբկաթաղանթը իր վարի մասին մէջ կը ծակոտի, ուրկէ պղտոր օդէն դուրս կը Թափի հոտ չարունակաբար արտադրուած Թարախը։ Ուրեմն վերի գըրածներէս կը հետեւի որ ականջի խորէն Թարախը դուրս Թափելու համար պէտք է որ անպատճառ Թմբկաթաղանթը ծակուի, որ երբեմն բնականաբար չպատահելուն պատճառաւ, կը տիպումինք Թ՛ սոսկալի ցաւերը փարատելու և Թ՛ մանկիկ եաեւի ոսկորներուն մէջ միայնուն Թարախի արկղիկին դէպ ի հոն տարածուիլը արգիլելու համար արուեստական գործիքով ծակել. արդ, այս պայմաններուն մէջ գոյութիւն ունեցող Թմբկոթաղանթի ծակին պատճառաւ լուսաքի ջուրէն մաս մը այդ ծակէն արկղիկի մէջ կը Թափի և հոնկէ ալ Եւստաքիոսի խողովակէն կոկորդը կը վազէ։

Կարեւոր է լաստիկէ տանձը լեցնել գիտնալը. մեծ զարգացումի տէր անձեր իսկ առէպ այդ նախնական գործողութեան ժամանակ կատարեալ տգիտութիւն կը ցուցնեն. պէտք է տանձին լայն մասը մատերու մէջ սեղմելով՝ ամբողջութեամբ ընկղմել ջուրին մէջ, Թեթեւ չօչափուելով ընելով, մինչեւ որ լայն մասին լեցուելը տեսնուի դուրսէն. այս պայմաններուն մէջ, սակայն, տակաւին բոլորովին չէ լեցուած տանձը, այլ հազիւ կէսը միայն, որով ամբողջովին լեցնելու համար պէտք է տանձը ջուրէն դուրս հանել և ուղղահայեաց (verticale) բռնելով ծայրը դէպ ի վեր, սեղմելու է լայն մասը, մինչեւ որ ծայրէն ջուրին դուրս ցայտելը նչմարենք. այն ատեն ըսել է որ բոլորովին օդը պարպած ենք, ապա առանց սեղմումի չարժումը դադրեցնելու, միեւնոյն է երկրորդ անգամ մը ջուրին մէջ, որով վստահ կրնաք ըլլալ ամբողջովին տանձը լեցուցած ըլլալնուդ։ Ուրեմն լաստիկէ տանձ մը լեցնելու համար երկու անգամ պէտք է մեկ դայն ջուրին մէջ։

Մեր մէջ Եւրոպայի գպրոցներու ծրագիրներուն նմանութիւնը մեկդի Թողով՝ միջավայրի և կեանքի տարբերութիւնը պէտքէն ներքնչուած՝ չնայելու է պիտութենէ և բարձր զգացումէ աւելի աչակերտաց գործնական ոգի ներչնչել. այսպէս պէտք է հաստատել և ընդլայնել մասնաւոր դասախօսութիւններ առողջապահութեան կարեւոր հարցերու վրայ, մանրեաբանութեան գործնական կէտերը պարզել, հիւանդութեանց փոխանցական կերպերը ըմբռնեցնել, գաղղիական ախտի և ծնդնական հիւանդութիւններու վրայ առողջ տեղեկութիւններ տալ և անոնցմէ զերծ մնալու միջոցները սորվեցնել. այս ամէնը մանկութեան համար։ Իսկ աղջիկներուն պէտք է մասնաւոր խնամքով ամէն զարգացումէ առաջ՝ սորվեցնել տղայոց ընտիր դաստիարակութիւնը, ասոնց ընդհանուր առողջապահութիւնը, մարմնական սկրթութիւններու համար ապիպղական առարկին խնամքները, նուագելիներու պէտք եղած օգնութիւնը, մանկիկներու վրայ նչմարուած այլ և այլ երեւոյթներու ձչգրիտ բացատրութիւնը և կաթնատրութիւնը, ականջի Թարախի վնասը, ականջները, աչքերը լուալ կարենալու ամենահարկաւոր մի-ջոցները. այս ամէնը անգամ մը դպրոցական յարկէն հեռու՝ ամուսնական երջանիկ կեանքի մէջ իրօք պիտի ունենայ իր գործնական մեծ կարեւորութիւնը և նչանակութիւնը, մինչդեռ գեղաբուեսան

Դեպանուէին, ոեւեկապանի մը Թեւը մտած, Օվէրպէլքի ձեղունին տակ կեցած, խումբ մը մարդոց մեծարանքները կ'ընդունէր, մեծ մասը համազգեստով։

Բարիզուհիի իր խորհրդապահ ուներդ վայելչութիւնը, չնորհը, իր ժպտին պաչտելի տիրութիւնը այնքան յաղորդութիւն կ'ապահովէին մանկամարդ կնոջ օրքան իր բարձր դիրքը։

—Մայրս ո՛րքան գեղեցիկ և ո՛րքան ալ տժգոյն է այս իրիկուն, դիտել տուաւ Պէրանժէր։

—Մայրերնիդ իրաւունք չունի ձեզ տառապեցնելու ձեր սիրոյն համար, ըսաւ դուքսը աչխուժով, կարծես նորատի աղջկան խորհրդածութիւնը ուրիշ մէյնաւակներ արթնցուցած ըլլար իր մէջ։

Արդարեւ, Մարքոյի խօսքը երազուն դարձուց նորատի աղջիկը։

Մարքօ վախցաւ որ չափաւոր լեզուս մը չէր գործածած։

Պէրանժէրի սպաւորութիւնը ցրուելու և օգտուելու համար այն քանի մը վայրկեաններէն, ուր դեռատի աղջկան Թեւը մտած էր, փութաց Պէրանժէրի ականջն ի վար փափաչ։

—Աւտուն, ձեր պատրաստ կաւարեցէ՛ք Սզգ. Մասնաղարանին կողմերը։ Ամէն օր ժամը տասնին տասնհինգը Շաթրէօ մեծ նաւամատը գտնուեցէ՛ք։

(Շարունակելի)

ՅԱՆԻԷԼ ԼԷՋԻԷՕՐ

ԿՆՈՋ ՄԸ ԿԵԱՆՔԸ

ԵՐՐՈՐԴ ՄԱՍ

ՏԻԿԻՆ ԴԵՍՊԱՆՈՒՀԻՆ

Ի՛

ՇՒՆԳ. ՊԱՐԱՀԱՆԴԻՍԸ

Պէրանժէր իր կապոյտ աչքերը վեր առաւ յանդիմանական արտայայտութեամբ մը։

—Մարքօ, այդպէս մի՛ խօսիր։

—Սակայն...

—Այդ քանը ինձի սա համոզումը պիտի ներչնչէ Թէ չէք ճանչնար իմ սիրտս։

—Պէրանժէր, լաւ կը ճանչնամ։ Բայց եթէ չար բաները այնպէս ուզէ որ ձեր ծնողքը անհամաձայն գտնուին, այն ատեն հարկ պիտի ըլլայ ընտրութիւն մը ընել։

—Ոչ։ կրնամ սպասել։

Մարքօ լուռ մնաց։

—Դուք չէ՛ք կրնար սպասել, հարցուց նորատի աղջիկը։ Եթէ երբեք չպիտի դադրիք զիս սիրելէ, ի՞նչ նչանակութիւն ցնի մեկ-երկու տարին...

Մարքօ չարժուժ մը ըրաւ։

—Եւ կամ տասը տարի, յարեց Պէրանժէր, այս անգամ խորամանկ չարաճճիութեամբ։

—Եւ կամ հարիւր տարի, գուչեց Մարքօն, զուարճութիւն կեղծելով։

Այդ պաչտելի էակը մանկական անդորրութեամբ առգրուած հոգի մը ունէր տակաւին։ Անգութ բան մը պիտի ըլլար անոր ցոյց տալ կեանքի հարցերու բիրտ լուծումները։ Ինչ մը առենէն իրագնկ պիտի ըլլար անոնց։ Քանի որ պայքարը անխուսափելի պիտի դառնար, Սթեափաններու այդ յաղորդը ինքնիրեն որոչում կուտար մաքառիլ։

Լաւագոյն չպիտի ըլլար, եթէ աւելի կանուխ կատարուէր այդ ամանութիւնը։

Հինգ տարուան ջանքերէ, համբերութենէ, դիւցազնական անձնազոհութենէ յետոյ, կոմսուհին զինաթափ ընելու համար, Մարքօ միչտ նոյն անողոք կինը կը գտնէր իր առջեւ։

Լ՜հ, ուրեմն, աւելի առաջ պիտի հրթռը։

Պէրանժէր կը զգար Թէ չղագրգիռ և նոյն իսկ քիչ մը չարձակողական դարձած էր Մարքօ առ Սթեափան։

Նորատի աղջիկը հառաչանքով ըսաւ.

— Մարքօ, Մարքօ, պէտք չէ չար ըլլալ։

—Ե՜ս, չա՜ր...

—Այո՛... Չեմ հանդուրժեր որ դուն մտածում մը ունենաս հէգ մօրս նկատմամբ։

—Ձեր մայրը ինձի համար այն կինն է զոր ամէնէն աւելի կը յարգեմ ու կը հիանամ իր վրայ...

—Անցեալին վրայ կը խօսիք։

—Ներողութիւն անցեալին վրայ կը դառնայ։ Նոյն իսկ այդ զգացումներն ունենալ չեղոյլատրեց ինձի։

—Չէ՞ք գիտեր որ չատ դժբախտ է ան։

—Ձեզի ըսա՞ւ միթէ։

—Ոչ, բայց կը զգամ։

—Աւտիկ պատճա՞ռ մըն է որ դուք ալ տառապիք, աղջիկս։

—Մարքօ։

Ջղաձիգ փոքր ձեռք մը սեղմեց երիտասարդին Թեւը։ Օ՜հ, Պէրանժէր չէր ուզեր իր սիրած մարդուն բերնէն լսել այն նողկալի փաստերը զոր հաղիւ կը յաղողէր լռեցնել իր մէջ։

—Մարքօ, գաղտնիք մը պիտի վըստահիմ ձեզի, եթէ խոստանա՞ք...

—Եթէ խոստանա՞մ...

—Նկատի կենալու։

—Ի՞նչ ըսել կ'ուզէք։

—Լաւ գիտէք Թէ ի՞նչ ըսել կ'ուզեմ։ Բացարձակ կերպով չընդդիմանալ մօրս և ոչ ալ անոր կամքին վրայ ճնշելու փորձ ընել։

—Որո՞ն կողմէ։

—Այն բարձրատեսիլն կնոջ կողմէ, որ քիչ մը առաջ ձեզի հետ խօսեցաւ... Նաև հօրս և ուրիշ ոեւէ անձի միջոցաւ։

—Այդ քանը ձենէ հրաժարելու համարժէք պիտի ըլլար։

—Ձեզի չեմ ըսեր Թէ այդպիսի նչանակութիւն մը կ'ունենայ նամանորհակ ընթացք մը։

— Ներողութիւն, Պէրանժէր, բայց ինչ բանի բանի վրայ դրած էք յոյսերնիդ։

—Թէ մայրիկը ինքնին պիտի փոխէ իր տուած որոչումը։

—Նչան մը տեսա՞ծ էք։

—Այո՛։

—Տեսնենք ի՞նչ նչան է։

—Ես ալ ատ պիտի ըսէի ձեզի... Այդպիսի նչան մը երեւան հանեցի... Բայց նախ կը յիչե՞ք Թէ...

Երկու սիրահարներուն խօսակցութիւնը ընդհատուեցաւ յանկարծ, որովհետեւ պարող զոյգերը կանգ առած էին, վալսը վերջացած ըլլալուն համար։

Նուագախումբն ալ դադրեցաւ նուագելէ։

Սթեափա դուքսը պարտէր կոմսուհիին քով առաջնորդել իր աղջիկը։

—Օ՜հ, մրմնջեց Պէրանժէր, ալ ես չպիտի կրնանք խօսիլ իրարու հետ։

—Ուրիշ վալս մըն ալ պարելու չնորհը չպիտի՞ ընէք։

— Կարելի չէ։ Կանուխ պիտի մեկնինք և երբ երկրորդ անգամ միասին ժողովուած Թարախը կարենայ անհիւանդ դարձնել վազել, Թարախի քայքայիչ զօրութիւնը տակի Թմբկաթաղանթը իր վարի մասին մէջ կը ծակոտի, ուրկէ պղտոր օդէն դուրս կը Թափի հոտ չարունակաբար արտադրուած Թարախը։ Ուրեմն վերի գըրածներէս կը հետեւի որ ականջի խորէն Թարախը դուրս Թափելու համար պէտք է որ անպատճառ Թմբկաթաղանթը ծակուի, որ երբեմն բնականաբար չպատահելուն պատճառաւ, կը տիպումինք Թ՛ սոսկալի ցաւերը փարատելու և Թ՛ մանկիկ եաեւի ոսկորներուն մէջ միայնուն Թարախի արկղիկին դէպ ի հոն տարածուիլը արգիլելու համար արուեստական գործիքով ծակել. արդ, այս պայմաններուն մէջ գոյութիւն ունեցող Թմբկոթաղանթի ծակին պատճառաւ լուսաքի ջուրէն մաս մը այդ ծակէն արկղիկի մէջ կը Թափի և հոնկէ ալ Եւստաքիոսի խողովակէն կոկորդը կը վազէ։

Կարեւոր է լաստիկէ տանձը լեցնել գիտնալը. մեծ զարգացումի տէր անձեր իսկ առէպ այդ նախնական գործողութեան ժամանակ կատարեալ տգիտութիւն կը ցուցնեն. պէտք է տանձին լայն մասը մատերու մէջ սեղմելով՝ ամբողջութեամբ ընկղմել ջուրին մէջ, Թեթեւ չօչափուելով ընելով, մինչեւ որ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՏՈՐ Գ.

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

ՀԱՏՈՐ Գ.

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԱԿԱՆ

Ս. ՅՈՎՀԱՆՆԻՍՅԱՆ Ա. ՀԱՅՈՒՄՅԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԱԿ

ՕՍՄ. ՀԱՅՈՑ ԻՆԺԵՆԵՐԱԿԱՆ ՎԱՐՉԱՐԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՏԵԽՆԻԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱԳԻՏԱՐԱՆ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՏԵԽՆԻԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱԳԻՏԱՐԱՆԻ ՀԱՄԱՐ ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՏԵԽՆԻԿԱԿԱՆ ՀԱՆՐԱԳԻՏԱՐԱՆԻ ՀԱՄԱՐ